

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

פתור למלך

"הפתור" של המלך שהמלך מתפאר בו באפן מיוחד בפרטי פרטיות. לצערנו הסבה העקרית שיהודי נופל לעונות זה בגלל שהוא מסתכל על עצמו בעין רעה, הוא מרגיש מרחק, נבזה וחסר ערך, ולכן הוא מתאש מעצמו ונופל לאן שנופל. אך הצדיק הרחמן האמתי שמלמד אותנו ש"עקר הרחמנות, לרחם על ישראל-עם קדוש, להוציאם מהמשאוי הכבד של עונות..." (ליקו"מ תנינא ז') הוא מגלה לנו את האמת על עצמנו, הוא אומר לכל אחד באשר הוא, יהודי יקרו אתה "הקריו", הפתור של המלך! המלך מתפאר בך במיוחד! ולכן במקום לראות את הלא טוב שאתה עושה כל היום, תתחיל למצא בעצמך נקודות טובות! דברים טובים שעשית בשביל ה' יתברך. כל נקדה טובה זו אבן טובה! זו מרגלית יקרה בפתור של ה', תחפש בעצמך כל צד זכות ודבר טוב שאפשר, כי זה לא הפתור שלך... זה הפתור של מלך מלכי המלכים.

כמו כן ברגע שזוכים להתחיל להסתכל על עצמנו בעין טובה, לעשות פתור למלך, אז גם על היהודים סביבנו נתחיל לראות נקודות טובות ונדון גם אותם לכף זכות, נחפש בהם את הטוב, כי גם בהם המלך מתפאר מאד, וגם להם יש יהלומים ומרגליות שצריך רק למצא ולקבע אותם בפתור הקדוש של המלך.

מְשַׁל לְאֶחָד, שְׂמָצָא אֶת חֲבֵרוֹ שֶׁהוּא עוֹשֶׂה כְּתָר. אָמַר לוֹ: בְּשִׁבִיל מִי, אָמַר לוֹ: בְּשִׁבִיל הַמֶּלֶךְ. אָמַר לוֹ: פִּינּוֹן שֶׁהוּא לְצַרְף הַמֶּלֶךְ, כֹּל אֲבָן טוֹב שֶׁתִּמְצָא, תִּקְבְּעֵנוּ בּוֹ' (ויקרא-רבה פרשה ב).

כָּף כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הוּא בְּחִינַת כְּתָר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְצָרִיף לְהַכְנִיס בּוֹ כָּל מִין אֲבָנִים טוֹבוֹת שֶׁאֵפְשֶׁר לְמַצֵּא, דְּהִינּוּ שְׂצָרִיכִין לְהַשְׁתַּדֵּל לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ אַחֵר כָּל צַד זְכוּת וְדָבָר טוֹב שֶׁאֵפְשֶׁר לְמַצֵּא בְּיִשְׂרָאֵל, וְלִדְוֹן אֶת הַכָּל לְכַף זְכוּת, כִּי הֵם בְּחִינַת כְּתָר לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כְּנֹזֵךְ לְעִיל. וְכִמּוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה: 'הוּי דן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת'.

רַבֵּנוּ מְבִיא מְדָרְשׁ: מַעֲשֶׂה בְּאֶחָד שָׂרָאָה אֶת חֲבֵרוֹ עוֹשֶׂה כְּתָר יָפֵה. שָׂאֵל אוֹתוֹ, לְמִי אַתָּה עוֹשֶׂה כְּתָר כָּל כָּף יָפֵה? עָנָה לוֹ: - כְּתָר זֶה אֲנִי עוֹשֶׂה עֲבוּר הוֹד מְלִכוּתוֹ הַמֶּלֶךְ! אָמַר אוֹתוֹ אֶחָד אֶל חֲבֵרוֹ, אִם אַתָּה עוֹשֶׂה אֶת הַכְּתָר עֲבוּר הַמֶּלֶךְ בְּעַצְמוֹ זֶה לֹא דָבָר שֶׁל מַה בְּכָה. אֲנִי מְצִיעַ לְךָ שֶׁכָּל אֲבָן טוֹבָה שֶׁאַתָּה רִק מוֹצֵא, תִּקְבַּע בְּתוֹךְ הַכְּתָר כְּנָאָה וְכִיָּאָה לְכַבּוֹד הַמֶּלֶךְ.

מְשַׁל זֶה מְסַפֵּר לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל בְּלִקוּטֵי מוֹהֲר"ן תוֹרָה ו' שְׂיִדוּעָה כ"התוֹרָה שֶׁל אֱלוֹהִים, שֶׁמְדַבֵּרֶת מְדָרְשׁ הַתְּשׁוּבָה הָאֲמִתִּי. רַבֵּנוּ מְמַשִּׁיל כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֶפְלוֹ הַפְּחוּת וְהַקָּטָן שֶׁבְּקִטְנִים לְכְתָר שֶׁל ה' יִתְבָּרַךְ! כְּמוֹ שֶׁהַכְּתָר מְכַבֵּד אֶת הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ מִתְפָּאֵר בּוֹ, בְּדִיּוּק כָּף כָּל יְהוּדֵי הוּא

ספורי מעשיות משנים קדמוניות

מעשה י"ב - מבעל תפלה (10)

ועשה אותם

לצדיקים גמורים גדולים מאד.

כי הם היו מתחלה גם כן צדיקים (מאחר שעסקו רק בתפלה כנ"ל), אך זה הבעל-תפלה האיר עיניהם

עד שנעשו צדיקים נוראים מאד.

ושלח הבעל-תפלה אגרת להגבור הנ"ל והודיעו איך שזכה ומצא אנשים כאלו ונעשה עליהם מלך.

ובני המדינה של ממוז הנ"ל היו עוסקים יותר בענייניהם בעבודתם, ככל הנ"ל. והזמן שהגביל עמהם הגבור הנ"ל היה ממשמש לבוא, ונתפחדו מאד. ועשו עבודתם הנ"ל, והקריבו קרבנות וקטרות ועסקו בתפלות שלהם שהיו מתפללים לאלקותם הנ"ל.

ונספם ביניהם, שהם מכרחים (לקים עצתם הראשונה, דהינו) לשלח אל המדינה שיש בה עשירות מפלג כנ"ל, אשר לפי דעתם היו כל בני אותה המדינה כלם אלקות כנ"ל. והם יושיעו אותם בודאי כנ"ל, מאחר שכלם הם אלקות כנ"ל. ושלחו שלוחים לשם.

ובדרך הלוחם (של השלוחים) לשם תעו והלכו, ומצאו אדם שהיה הולך עם מקל, שהמקל שלו היה עולה יותר מפל אלקותם, הינו שהמקל שלו היה עם אבנים טובות יקרים, אשר זה המקל היה שוה יותר

ובדרך הלוכו של הבעל-תפלה ראה שהולכים אנשים ומתפללים, ונושאים חבורים של תפלות. ונתירא מהם, וגם הם נתיראו ממנו. ועמד להתפלל, וגם הם התפללו.

אחר-כך שאל אותם: מי אתם. השיבו לו, שבעת שהיה רוח-סערה הנ"ל, שאז נפרדו בני העולם למיניהם, אלה בחרו בזה ואלו בזה (ככל המבאר למעלה חלוקי הפתות הנ"ל), אז אנחנו בחרנו לנו לעסק בתפלה תמיד להשם יתברך, ובקשנו ומצאנו בעל-תפלה אחד ועשינו אותו למלך.

כששמע זאת הבעל-תפלה, הוטב הדבר בעיניו מאד, כי בזה הוא חפץ. והתחיל לדבר עמהם, וגלה להם סדר תפלותיו וחבוריו וענייניו.

כששמעו דבריו, נפתחו עיניהם וראו גדל מעלתו של הבעל-תפלה הזה, ותכף עשו אותו למלך עליהם, כי המלך שלהם מחל לו המלוכה, מחמת שראו שהוא מפלג במעלה יתרה מאד מאד.

ולמד עמהם הבעל-תפלה הזה והאיר עיניהם,

מִכָּל הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל כָּל אֲלֻקוֹתֵי הַנֵּ"ל (הֵינּוּ בֵּין הָאֲלֻקוֹת שֶׁבְּמִדְיַנְתֶּם וּבֵין הָאֲלֻקוֹת שֶׁהָלְכוּ אַצְלָם, כִּי הַמִּקֵּל הָיָה שׁוֹה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל כָּלֶם).

גַּם הָיָה הוֹלֵךְ בְּכוֹבֵעַ, (שְׁקוֹרִין קַאפִּילִישׁ), שֶׁהָיָה קָבוֹעַ בּוֹ אֲבָנִים טוֹבוֹת שֶׁהָיָה שׁוֹה הוֹן רַב.

וְתַכְךָ וּמִיד נִפְלוּ לְפָנָיו בְּכַרְיָעָה וְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, כִּי לְפִי דַעְתָּם הָיָה הָאָדָם הַזֶּה אֱלֹוֶק עַל כָּל אֲלֻקִּים שֶׁלָּהֶם, מֵאַחַר שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֲשִׂירוֹת מִפְּלֶג כְּזֹה. (וְהָאָדָם הַזֶּה שֶׁפָּגְעוּ הוּא הָיָה הַמְּמַנֶּה עַל הָאוֹצְרוֹת שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנֵּ"ל).

וְאָמַר לָהֶם הָאָדָם הַזֶּה: זֶה הוּא חֲדוּשׁ אֲצֻלְכֶם (בְּלִשׁוֹן תַּמָּה), בּוֹאוּ עִמִּי וְאַרְאֶה לָכֶם עֲשִׂירוֹת. וְהוֹלִיךְ אוֹתָם אֶל הַהָר שֶׁהָיָה מְסֻדָּר שֵׁם אוֹצֵר הַמֶּלֶךְ, וְהִרְאָה אוֹתָם אֶת הָאוֹצֵר.

וְתַכְךָ וּמִיד נִפְלוּ בְּכַרְיָעָה וְהַשְׁתַּחֲוִיָּה, כִּי זֶהוּ אֱלֹוֶק עַל כָּל אֲלֻקִּים, לְפִי דַעְתָּם (הַסִּכְלָה וְהַנְּבוּכָה, שֶׁהָיָה אַצְלָם עֶקֶר הָאֱמוּנָה הַמְּמוּן וְהָעֲשִׂירוֹת כְּנֵ"ל).

אִךְ קָרְבָּנוֹת לֹא הִקְרִיבוּ שָׁם (כִּי לְפִי דַעְתָּם הַנֵּ"ל שֶׁהוּא אֱלֹוֶק עַל וְכוּ', בְּיָדָאֵי הָיוּ מִקְרִיבִים אֶת עֲצָמוֹן לְאֱלֹוֶק כְּזֹה, אִךְ וְכוּ'), כִּי כְּשִׁיִּצְאוּ אֵלָיו הַשְּׁלוּחִים, הִזְהִירוּ אוֹתָם שֶׁבִּדְרָךְ לֹא יִהְיוּ מִקְרִיבִים קָרְבָּנוֹת, כִּי חֲשִׁשׁוּ שֶׁאִם יִרְצוּ בְּדֶרֶךְ לְהִקְרִיב קָרְבָּנוֹת לֹא יִשְׁאַר מֵהֶם כְּלוּם, כִּי אוֹלֵי יִמְצְאוּ אֵיזָה אוֹצֵר בְּדֶרֶךְ, אוֹלֵי יִלְךְ אָחַד לְבֵית־הַכֶּסֶּא וְיִמְצָא שָׁם אוֹצֵר (וְהוּא אֲצֻלוֹ אֱלֹוֶק כְּנֵ"ל), וְיִתְחִילוּ לְהִקְרִיב אֶת עֲצָמוֹן אֵלָיו, וְלֹא יִשְׁאַר מֵהֶם אָחַד,

עַל־כֵּן הִזְהִירוּ אֶת הַשְּׁלוּחִים (הֵינּוּ בְּנֵי הַמְּדִינָה הַזֹּהִירוּ אֶת הַשְּׁלוּחִים) שֶׁבִּדְרָךְ לֹא יִקְרִיבוּ קָרְבָּנוֹת כָּלֵל, עַל־

כֵּן לֹא הִקְרִיבוּ אֵלָיו הַשְּׁלוּחִים קָרְבָּנוֹת לְזֶה הַמְּמַנֶּה הַנֵּ"ל.

אָבֵל זֶה הָיָה בְּרוּר אַצְלָם, שֶׁהוּא אֱלֹוֶק עַל כָּל אֲלֻקִּים, מֵאַחַר שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֲשִׂירוֹת עֲצוּם וְרַב כְּזֹה.

וְנִתְיָשְׁבוּ אֵלָיו הַשְּׁלוּחִים: לָמָּה לָהֶם לִילֵךְ אֶל הָאֲלֻקוֹת הַנֵּ"ל, דִּהֵינּוּ אֶל הַמְּדִינָה שֶׁהָיוּ עֲשִׂירִים מִפְּלָגִים מְאֹד, שֶׁהֵם אַצְלָם כָּלֶם אֲלֻקוֹת כְּנֵ"ל, כִּי הֲלוֹא אַצֵּל זֶה הָאִישׁ בְּיָדָאֵי יוֹכְלוּ לְקַבֵּל יִשׁוּעָה, כִּי הֲלוֹא זֶה הָאִישׁ הוּא אֱלֹוֶק גְּדוֹל עַל כָּלֶם (לְפִי דַעְתָּם הַרְעָה הַנֵּ"ל), מֵאַחַר שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֲשִׂירוֹת עֲצוּם וּמִפְּלֶג כְּזֹה (כְּפִלֵי כְּפָלִים יוֹתֵר מִכָּלֶם),

עַל־כֵּן בִּקְשׁוּ מִזֶּה הָאִישׁ שֶׁיִּלְךְ עִמָּם לְמִדְיַנְתֶּם, וְנִתְרַצָּה לָהֶם וְהִלְךְ עִמָּם. וּבֹא לְמִדְיַנְתֶּם.

וְהָיָה אַצֵּל בְּנֵי הַמְּדִינָה שֶׁמְחָה גְּדוֹלָה שֶׁמְצָאוּ אֱלֹוֶק כְּזֹה, כִּי הָיוּ בְּטוֹחִים שֶׁעַל־יָדוֹ יִהְיֶה לָהֶם תְּשׁוּעָה בְּיָדָאֵי, מֵאַחַר שֶׁהוּא אֱלֹוֶק כְּזֹה (לְפִי דַעְתָּם), כִּי יֵשׁ לוֹ עֲשִׂירוֹת עֲצוּם כְּזֹה.

וְצִוָּה זֶה הָאִישׁ (שֶׁהוּא הַמְּמַנֶּה שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנֵּ"ל, שֶׁקִּבְּלוּ אוֹתוֹ בְּנֵי הַמְּדִינָה הַזֹּאת לְאֱלֹוֶק), שֶׁיִּקְדֹּם שִׁיְהִיָּה סֻדָּר מְתָקוֹן וְנִכּוֹן בְּמִדְיַנָּה לֹא יִקְרִיבוּ קָרְבָּנוֹת כָּלֵל. (כִּי בְּאִמַּת זֶה הַמְּמַנֶּה שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָיָה צְדִיק גְּדוֹל, כִּי הָיָה מֵאֲנָשֵׁי הַמֶּלֶךְ הַנֵּ"ל שֶׁהָיוּ כָּלֶם צְדִיקִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וּבְיָדָאֵי הָיָה מְמַאֵס מְאֹד בְּכָל הַמְּנַהֲגִים הָרָעִים וְהַשְּׁטוּתִים שֶׁל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה. אִךְ עַדִּין לֹא הָיָה יָכוֹל לְהַשִּׁיב אוֹתָם מִדֶּרֶכְם הָרָעָה, אִךְ צִוָּה לְעֵת־עֵתָה שֶׁעַל־כָּל־פָּנִים לֹא יִקְרִיבוּ קָרְבָּנוֹת).

וְהִתְחִילוּ בְּנֵי הַמְּדִינָה לְבַקֵּשׁ מֵאִתּוֹ אוֹדוֹת הַגְּבוּר הַנֵּ"ל שֶׁעֲמַד עֲלֵיהֶם. וְגַם הַמְּמַנֶּה עָנָה: אֲפֹשֶׁר הוּא זֶה הַגְּבוּר (הַיְדוּעַ לוֹ).

שאלות לחידודא

בחן 38אך:

מעשה י"ב מבעל תפילה (10)

1. מה הראה הממונה על האוצרות של המלך לשלוחים?
  - את המדינה שכולם אלקות
  - הר שהיה מסודר שם אוצר המלך
  - את הדרך לחרב של הגבור
2. מה בקשו השלוחים מהממונה?
  - שידבר עם הגבור שימתין להם
  - שיראה להם הדרך לתשובה
  - שילך עמם למדינתם
3. למה היה למדינה של עשירות שמחה גדולה?
  - כי הגבור הודיע להם שהוא ימתין להם עוד
  - כי מצאו אלוך כזה (הממונה על האוצרות)
  - שתי התשובות נכונות
4. מה צוה הממונה למדינה של עשירות לעת עתה?
  - שיזרקו את כספם ואלילם
  - שיכנעו לגבור
  - שלא יקריבו קרבנות כלל
5. האם למדת את המעשה השבוע?
  - כן
  - לא
  - חלק

- א. מה גלה הבעל תפילה לאנשים שהתפללו?
  - מופתים נוראים
  - סדר תפלותיו וחבוריו ועניניו
  - שתי התשובות נכונות
- ב. מה עשו האנשים שהתפללו כששמעו דבריו של הבעל תפילה?
  - לא קבלו את דבריו
  - הודו לו מאוד והלכו לדרכם
  - עשו את הבעל תפילה למלך עליהם
- ג. מה עשה הבעל תפילה מהאנשים שהתפללו?
  - יהודים כשרים
  - צדיקים
  - צדיקים גמורים גדולים מאוד
- ד. לאן שלחו שלוחים המדינה של עשירות?
  - לגבור שיתן להם עוד זמן קצת
  - למדינה שכולם אלקות
  - לבעל תפילה שידבר שוב עם הגבור שימתין
- ה. את מי מצאו השלוחים בדרך הלכום?
  - מצאו את האנשים מהמדינה שכולם אלקות
  - מצאו את הגבור והבעל תפילה ביחד
  - מצאו אדם שמקלו שוה יותר מכל עשירותם

בעומק המעשה

בדרך הלכו השליחים של המדינה של עשירות ומצאו את הממונה של האוצרות - האם הלכו בדרך שרצו ללכת או בדרך אחרת?

תשובות על המבחן של שבוע שעבר

כמה אנשי המלך יש? **עשר** וכמה מוזכר השבוע? **תשע** ואיזה מאנשי המלך לא מוזכר השבוע? **האוהב נאמן**

דעם רבינ'ס
אעשיות

למען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה: בפקס - 1532-6519611 להודעות - 02-5345040 לקבלת הגליון באימייל - m025345040@gmail.com